ГОД. III. ЯМБОЛЪ, 12 ОКТОМВРИ 1926 ГОД. БРОЙ 137.

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически въпроси.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“-Марангозовъ-Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева..

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 2 лева на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 1·50 лева на дума.

Търговски — по споразумение.

За хроникиране—5 лева на редъ.

Всичко въ предплата.

Рѫкописи не се връщатъ.

Г-ца Анка Н. Грънчарова
и
Г-нъ Поручикъ Ст. Захариевъ
ВѢНЧАНИ на 3 октомврий.
Кумува Г. Вълчановъ.
Ямболъ. Панагюрище.

Г-ца Грация М. Криспинъ
и
Г-нъ Рафаелъ З. Ескинази
СГОДЕНИ.
Ямболъ. София.

ГОРА ЗА СЕЧЕНЕ.

Въ Хановската курия се започва сечище на 20 декара отлична гора, отъ която ще излѣзатъ освенъ дърва за горене, но коли за лозя и строителенъ материалъ.

Споразумение при инженеръ **Бочковъ**—Ямболъ, ул. «Княжеска» № 5 — до общината.

СЪОБЩЕНИЕ.

Съобщавамъ на г. г. клиентитѣ и кредиторитѣ си отъ бившия ми галантариенъ магазинъ, че ако нѣкой има да взема или да дава, да дойде въ продължение на 30 дни и уравни смѣтката си въ пренаетата ми **БРЪСНАРНИЦА на Пан. А. Ковачевъ** — ул. «Левски» — до кафене «Хр. Ботевъ», гдето и желающитѣ клиенти могатъ да заповѣдатъ за бръснене и стрижене при изящна чистота.

1—3 Съ почитъ: **Сотиръ Д. Топаповъ.**

ДАВА СЕ подъ наемъ самостоятелна кѫща съ 2 стаи, салонъ и кухня на ул. «Искъръ» — до фабрика «Шарланъ».

Споразумение: **Г. В. Чобановъ & С-ие** — складъ на дървенъ материалъ. 1—1

СЪОБЩЕНИЕ.

Транспортната кантора «ТУНДЖА» — Ямболъ известява, че членътъ й **г-нъ Я. НЕЙКОВЪ** излиза отъ сѫщата и се установява отдѣлно на работа отъ 6 октомврий 1926 година.

Отъ кантората.

ДАВАТЪ СЕ подъ наемъ 2 стаи, салонъ, кухня, перална и изба въ самостоятеленъ дворъ на ул. «Търговска». Справка **Ив. Марангозовъ.**

ХАМБАРИ се даватъ подъ наемъ въ II отдѣлъ — Каргона. — Споразумение при **Руско Георгиевъ** — часовникарь. 1—3

Продава се цененъ имотъ

на улица «Борисова» и «Раковска» — Ямболъ. Споразумение аптека «Звезда» — Ямболъ и аптекарь Димо Топаловъ — Нова-Загора. 1—5

Дава се подъ наемъ кѫща съ 3 стаи, салонъ и кухня на улица «Екзархъ Иосифъ». Споразумение при **Борисъ Стефановъ** — Българска Земледѣлска Банка — Ямболъ. 1—3

Две стаи и кухня южно изложение, при тихо семейство, на ул. «Княжеска» се даватъ подъ наемъ. Предпочитатъ се ученички. Справка **Ив. К. Марангозовъ.**

Рекламата създава печалба

Ив. Стоиловъ.

ЗА НАШАТА УЧАЩА СЕ МЛАДЕЖЬ.

Човѣкъ е единственото сѫщество, което се нуждае отъ възпитание.

Кантъ.

Приехъ да пиша на тази тема съ пълното съзнание, че е крайно време да се хвърли свѣтлина върху този щекотливъ въпросъ, който гнети днесъ нашето общество и хвърля въ тревога родители и общественици. Ще се помѫча по възможность да бѫда кратъкъ, ясенъ и обективенъ, до колкото въпроса позволява това. Нека ми бѫде позволено да започна малко потрано, отъ тогава отъ когато азъ станахъ ученикъ. Близо 20 години назадъ, когато България като държава бѣ здраво стѫпила на краката си и националното самосъзнание бѣ въ пълния темпъ на своето развитие.

Какъвъ бѣше външния и вѫтрешенъ мораленъ обликъ на нашата учаща се младежь въ онова време. Ще го изразя само съ две думи: *дисциплина и почитъ къмъ по-възрастнитѣ*, макаръ и не напълно съзнателно проявяване отъ младежьта.

И тогава имаше буйства и некоректно държане между учащитѣ се, но тѣ бѣха само изключение, не бѣха система и учителскитѣ съвети за наказание на ученици не бѣха ежеседмични както сега, но единъ най-много два въ срока. Липсваха тогава всѣкакви развлечения отъ рода на кинематографитѣ, футбола, мачове и пр. и съзнанието на ученика бѣ повече заето съ вѫтрешно самоиздигане и развитие отъ колкото въ игри и развлечения. Имаше кружоци, но не конспиративни, а общо образователни, които въпрѣки че бѣха забранени отъ училищната власть, никнеха като гѫби и се посещаваха отъ ученицитѣ съ рискъ да бѫдатъ отстранени отъ училището. Порнографическата литература бѣ въ своя зародишъ, а дидективскитѣ романи отъ рода на Никъ Винтеръ и Шерлокъ Холмсъ ги нѣмаше на книжния пазарь. Когато се появиха преводитѣ на романитѣ на Пшебишевски и Арцибашева, тѣ паднаха като голѣмъ камъкъ въ моралното блато на българската дѣйствителность. Безспорно е, че упадъка на морала, който тѣ носѣха, засегна най първо четящитѣ — предимно учащата се младежь и това бѣ сѫдбоносно за нея. На първо време тази литература бѣ подложена на критика и преоценка въ кружоци и списания и среща на отпоръ въ здравия смисълъ на българското общество. Но семето, което тя посѣ, не заглъхна, а даде своя плодъ.

Бѣхъ въ VII класъ, когато прочетохъ романа на Арцибашева «Санинъ». Той произведе потресающе впечатление върху мене. Виждахъ предъ себе си да се руши цѣлата величественна сграда на морала, завещанъ отъ дѣдитѣ ни и това бѣше завоятъ, който нашата родна дѣйствителность правѣше къмъ новото време, което идеше съ гигантски крачки и събаряше всичко старо по своя пѫть. Това бѣ отначало шракане на идеи, а дисциплината въ училището се крепеше здраво, но дойде Балканската война и докато се окопитимъ обяви се Европейската война. Бащитѣ отидоха повикани отъ дълга, останаха децата. Контрола върху младежьта отслабна. По-голѣмата часть отъ учителитѣ бѣ мобилизирана. Вземаха войници и часть отъ учащитѣ, които грабнаха отъ училищната скамейка. Войната направи цѣла революция въ съзнанието на обществото. Срещнахме се съ по-високата култура на германци и французи и това не можеше да не окаже своето влияние върху насъ. Българската майка се оказа не напълно подготвена да поеме рѫководството на своитѣ по-възрастни деца. Дойде катастрофата. Върнаха се войницитѣ отъ фронта деморализирани, обезвѣрени, убити духомъ и донесоха всичко това по домоветѣ си. Авторитета на държавната власть бѣше разклатенъ, анархията вземаше връхъ. Училището, което носи отпечатъкъ на общественитѣ отношения, неможеше да не се повлияе отъ всичко това. Въ годинитѣ 1920—1923 разколътъ въ училището бѣше въ пълния си разгаръ. Имаше учители, които въ учителскитѣ съвети се отказваха да иматъ мнение по простѫпкитѣ на ученицитѣ и негласуваха за тѣхното наказание. До такава степень ученицитѣ бѣха вземали връхъ въ училището. Обаче скоро ученицитѣ-войници бѣха изтикани отъ училището, а на малкитѣ се създадоха развлечения съ спорта. Засили се физическото възпитание на младежьта. Кинематографитѣ и порнографическата литература изиграха своето развращающо влияние. Младежьта въ последнитѣ години, отъ войната на насамъ живѣе безъ идеали. Това е причината за духовното издребняване на новото поколение. Вѣрата въ авторитетността на учителя е намалена, да не кажа принизена до нула. Кого да винимъ за това? Отговаряме: Не учителитѣ, които въ по-голѣмата си часть достойно изпълниха и изпълняватъ дългътъ си. Виновно е болното време, което преживяваме, а не въ малка доза и родителитѣ на децата, които полагатъ много малки да не кажа никакъ грижи за възпитанието на децата си. Лѣкарството на всичко това споредъ моито разбиране е: Родителя и учителя трѣбва да отдѣлятъ по вече време за моралното издигане на младежьта, като насърчаватъ участието ѝ въ разни въздържателни дружества и създаване у нея устремъ къмъ духовно издигане и усъвършенствуване. Всѣки родитель е длъженъ да се въздържа предъ децата си не само отъ дѣла, но и отъ думи, които клонятъ къмъ несправедливость, насилие и покварa, като напр.: Отъ бой, псувни и неморални думи и дѣйствия.

Нека ми бѫде позволено да свърша съ следнитѣ думи на Дагесо: *«Блаженни сѫ децата, чийто бащи ги водятъ къмъ съвършенство не по дългия пѫть на наставленията, а по късия и лесенъ пѫть на примера! Живъ образъ на добродетель тѣ я правятъ осезаема въ тѣхнитѣ очи»*.

НАШИЯ КОНГРЕСЪ.

Той се състоя на 3 и 4 октомврий т. г. въ Пловдивъ. Отъ Ямболъ е присѫтствувалъ само г. Т. Брънековъ, който сѫщевременно е представлявалъ и в. «Тракиецъ». Присѫтствували сѫ около 40 делегати. Конгресътъ, който е заседавалъ въ дома на искуствата и печата, се е откриълъ при особена тържественость. Официалнитѣ лица, които сѫ поздравили конгресиститѣ, сѫ изказали доволството си отъ постепенното осериозяване на провинциалния печатъ.

Конгреса е решилъ да преименува сьюза отъ Сьюзъ на провинциалнитѣ журналисти въ Сьюзъ на журналиститѣ въ България. За сега вънъ отъ този сьюзъ е дружеството на столичнитѣ журналисти, но навѣрно и то ще влѣзе въ тая единствена мощна журналистска организация у насъ. Конгреса е решилъ тоже, по покана, да стане членъ на Всеславянския журналистски сьюзъ.

Делегата на «Тракиецъ» е застѫпилъ гледището за нуждата отъ здрава организация на сьюза, необходимостьта отъ спазване журналистската етика и сътрудничество между отдѣлнитѣ журналисти.

Новия управителенъ съветъ е избранъ въ Пловдивъ, обаче за председатель е осталъ пакъ г. Никифоровъ—народ. представитель. Стариятъ труженикъ въ журналистическото поприще г. Драгулевъ отъ гр. Варна е билъ провъзгласенъ за почетенъ членъ на сьюза.

Гласувани сѫ били резолюции по безплатното пѫтуване, редовнитѣ телеграфни, телефонни и пощенски съобщения и такси, журналистския данъкъ и пр.

Държавата трѣбва да се вслуша въ справедливитѣ искания на тия хора на перото, защото само така вестника ще може да играе добре своята обществена роль безъ да е принуденъ да изнемогва.

Идния конгресъ ще се състои въ гр. Варна.

Следъ закриване на конгреса е била уредена екскурзия до тютюневата кооперация «Асѣнова крепость» — Станимака и е заминала делегация за София, за да врѫчи резолюциитѣ на г. г. министритѣ.

АЕРОУЧИЛИЩЕТО.

Имахме случай да интервюираме г. Ник. Савовъ—народенъ представитель отъ града ни, по въпроса за аероучилището.

На въпроса какво е направено до сега, за да може то да се установи въ Ямболъ, той ни изложи обстойно мотивитѣ, които се даватъ отъ страна на отговорнитѣ фактори въ негова вреда. Тѣ сѫ отъ военно и стратегическо естество.

Обаче, каза г. Савовъ, Ямболъ ще бѫде въ замѣна на това една отъ голѣмитѣ аерогари на международния въздушенъ пѫть Англия — Европа — Индия. Така града съвсемъ не ще загуби.

Макаръ и тия международни въздухоплувни линии, които ще се обслужватъ отъ цепелини, да не сѫ още установени, фактъ е, че Англия има предъ видъ Ямболъ, който при наличностьта